

TROCHU DIVNĚ• POHĚ•DKA

ĀšterĀ½, 05 Ā•erven 2018

PovĀ-m vĀjm pohĀjdku o muĀ¾i, kterĀ½ nauĀ•il salĀjt zpĀ-vatĀ€! Byl jednou jeden muĀ¾ a ten nemĀl rĀjd hlĀjvkovĀ½ salĀ rĀjd maso a buchty, ale salĀjt by nepozĀ™el. Tak jako vĀtĀjina lidĀ- si nedokĀjzal pĀ™edstavit, Ā¾e by nĀkdo jinĀ½ mohl r tu oĀjklivou, zelenou vĀc, kdyĀ¾ jemu nechutnĀj.

Jednou, kdyĀ¾ Ājel v noci z hospody, pĀ™emĀ½Ājlel: tak Ā¾enu jsem taky nemĀl rĀjd a od tĀ© doby, co jsem ji nauĀ•il vaĀ™it, docela ji snesu. Kdyby Ā¾eny neumĀly vaĀ™it, k Ā•emu by byly na svĀtĀ?

PĀ™emĀ½Ājlel, co by tak mohl nauĀ•it salĀjt, aby jeho existence na svĀtĀ mĀla smysl. Ā el tichou nocĀ-, v dĀjce sem tam houknul sĀ½Ā•ek. Tu kvĀjkla Ā¾Ājba, tu ponrava skĀ™Ā-pla bĀ™Ā-Ājkem o cestu. Jinak bylo ticho v pravdĀ hrobovĀ©.

UĀ¾ to mĀjm! NauĀ•Ā-m salĀjt zpĀ-vat, aby na svĀtĀ nebylo takovĀ½ ticho. Je nutno dodat, Ā¾e tohle celĀ½ se stalo jeĀjtĀ pĀ™ed vynĀjlezem mĀsta, tramvajĀ-, aut, motorek, cirkulĀjrek a sekaĀ•ek na trĀjvu a jeĀjtĀ dlouho pĀ™ed tĀ-m, neĀ¾ se Ā¾eny nauĀily kromĀ vaĀ™enĀ- taky mluvit.

Jen co pĀ™iĀjel domĀ, vzal si stoliĀku a usedl na zahradu, mezi Ā™Ājdky salĀjtu. Ā¾ do rĀjna trpĀlivĀ uĀ•il salĀjt zpĀ-vat a tak nĀkolik nocĀ- po sobĀ.

Jednou veĀ•er, kdyĀ¾ sedĀl na zĀjpraĀ¾Ā-, uslyĀjel ze zĀjhonu ĀjevelenĀ-. LĀj la la la laa la...taa dy da daaa da. VyskoĀil a bĀĀ¾el na zahrĀjdku. To se salĀjt tiĀje rozezpĀ-vĀjval. V pĀ™edu soprĀjn, ve druhĀ©m Ā™Ājdku alt, tenor ve tĀ™etĀ- Ā™adĀ a vzadu, skoro u kompostu, bas. MuĀ¾ zĀ stal zkoprnĀĀ½. Jednou nohou v paĀ¾itce a druhou v petrĀ¾eli. StĀjil a poslouchal jak salĀjt zpĀ-vĀj kĀ½rie eleison. KĀ½Ā½rie elee ee e eee e eeeee eeeeeleison.

Od tĀ© doby salĀjt na svĀtĀ k nĀĀ•emu je.

PouĀ•enĀ- na konec: Jestli mĀjte pocit, Ā¾e na svĀtĀ k niĀ•emu nejste a nikdo vĀjs nemĀj rĀjd, nauĀte se zpĀ-vat. NoĀ•nĀ-k neohroĀ¾enĀ© Ā¾eny

PS.

Ne, fakt jsem si nevzala Ā¾ĀjdnĀ½ prĀjĀjky, ani jsem si nevlezla do vany s vodkou...